

Sobota, 11. junij 2011

V časniku *Delo* na četrti strani izide prispevek z naslovom »Uničevanje območij Nature 2000 – Predpise pogosto krši država sama«, v katerem uslužbenci Zavoda RS za varstvo narave zelo jasno in brez dlake na jeziku povedo, da slovenska država nima sistemskih rešitev in razvojne strategije za varovana območja. Hkrati upajo, da bo kazenska ovadba zaradi namernega uničevanja okolja, ki so jo vložili proti podjetju v državni lasti, precedenčni naravovarstveni primer, ki bo pokazal, da pravna država deluje.

Sreda, 15. junij 2011

Navdušena sem zaključila terenski dan v Naravnem rezervatu Zelenci, saj sem odkrila populacijo munčevega okarčka (*Coenonympha tullia*), vrste dnevnega metulja, za katero sva pred 15. leti s soavtorjem v *Atlasu ogroženih vrst dnevnih metuljev Slovenije* zapisala, da jo bomo – glede na zbrane podatke o njeni razširjenosti – morda v prihodnje morali uvrstiti med domnevno izumrle v Sloveniji. In res smo zadnjih 10 let, vse do te junjske srede, mislili tako.

foto: Branko Vreš

»To sta dogodka, ki sta spodbudila tole pisanje in osmišljata stavek »Upanje umira zadnje«. Verjamem vanj in pravzaprav me tako zelo sploh ne skrbi, saj imamo v Sloveniji »ptičarje«, člane Društva za opazovanje in proučevanje ptic Slovenije, ki že vrsto let srčno, z znanjem, pogumom, vztrajnostjo in odločnostjo bijejo naravovarstvene bitke v prid pticam in naravi. Torej tudi v dobro enemu od bistvenih človekovih eksistenčnih pogojev, to je življenjskemu okolju. Svoj prav društvo uspešno dokazuje tudi v pravnih bitkah, kakršen je primer Volovje rebri. Hvala Tomažu in vsem, ki ste pripomogli k dosedanjim zmagam! Zatorej upam, da bo munčev okarček na tem prelepem koncu Slovenije še dolgo navduševal naše zanamce. In upam, da se bodo v prihodnje z večjo zavzetostjo in doslednostjo upravičenih bitk za naravo lotile tudi vladne naravovarstvene službe in organi. Prepričana sem, da je in bo k temu prispevala tudi delovna zgladnost našega društva kot najmočnejše naravovarstvene nevladne organizacije v Sloveniji.

Kot redna članica sem se društvu pridružila leta 1989, neformalno pa že več let prej. Sprva sem kar nekaj let aktivno delala kot terenska ornitologinja, blagajničarka in članica takratnega Izvršilnega odbora DOPPS. Potem so me zanimanje iz mladostnih let ter strokovne in službene obveznosti popeljale v »žuzkoslovje«, natančneje »metuljeslovje«. Profesionalno se namreč ukvarjam z ekologijo in varstvom dnevnih metuljev. Po duši sem naravovarstvenica. Med letoma 2005 in 2010 sem bila članica Nadzornega odbora DOPPS. Lansko leto sem bila povabljen v Upravni odbor društva in februarja letos mi je bilo zaupano celo delo podpredsednice. Tako sem zopet bližje ljubiteljem ptic. Moram reči, da uživam. Počaščen in ponosna sem, da delujem v krogu najboljših slovenskih naravovarstvenikov, ki iz leta v leto dokazujejo, da so vredni našega zaupanja in spoštovanja ter veličine narave, kateri so predani.

Tatjana Čelik, podpredsednica DOPPS